

3. Příspěvek do Národní kroniky -

Došlo dne

24-07-2013

str. 1

Kronika rodu Ptáček dle Káslav, Havle n. č. 839 (č. 2)

Nedalo mi, abych ke kronice našeho rodu nepřipsal její hlavní události, které se staly během babínkovy života.

Můj otec JOSEF STARÝ se narodil 21. 1. 1894 ve Křetově u Křem. v Golč. Jeníkově, v č. 143 jako třetí syn - před ním byl bratr Bohumil, dušňák, chlapec a náctník a pak dcera Marie, která podleji ve 23 letech zemřela na TBC. Tehdy byla velká bída, hlavně na veskovi; nebyla práce (pouze ve 2 mích u sedláků). Ale se od měnu dostávali naturalie (hranby, pšenice, mléko, maso a pod.). Osci zemřela namůvka když byl ještě docela malý, jen si pamatoval, jak stály všichni ve vesnici i se sousedy a sousedkami kolem vesky. Plakal a hlou mu smutno. zemřeli ani na sv. čku. A tak si vyrobili krot a prováclí, které pak navklily olejní a rozpálily, (světlo pale - li se to tak nerat psalo a d. skom. nalo) Osci (babínková) a dušňák přemýšlel, co si počne s tím a dětmi ještě malými. Do práce jít musel, ale nikdo na křiděni a opatrování širokú nebe.

Převřeton doton byl v Americe v New Yorku díkba j. mé nem Františka a vedlejší obec Vepřkova. Kdešla na práci do ciziny. Otrvala se na inercie který podivale jednal Česka, která chtěla vis t. své do služby české děve - a tak se i stalo.

Františka hlou v Americe celkem spokojena, její paměť, se našla spolehlivě a pracovitě děve.

Ale časem se začala Franzes a tyškat po přirode slumčků a yřem skřivů, akřivku po domově. Když umyvali okna, musel lev být přivřaný; tydloli v 60. patře (dole pod domem hlou ná. smel). a nikde ptáčka - spřaváčka a rokvellé stromy (jak hlou od děv - strí vyhlá - jen hlou) velkoměta !!

Přes napsala rodičům a ti ji po čase odproč děl, že ve Kř. (Křetově) se ve Křetově zemřela se na pro komi mchém m. skru Františka Ptáčkem a se po ní našli životci; je to vyhodný!

č. 839 dle č. 839, a tak se stalo, že v Křetově se narodil...

ale nikdy jsem neprobídal...

a převezít' člověk!

A tak se světlovasa, modrooká Franciska náhle do vlasti i
k rodičům, aby pomohla opouštěným dětem. (a já si k tomu ^{mádky} pracovala
po létech
jakké básně - pravek ráčel: "kde se dívka marnivá, milá a hod-
ná Franciska, vlasů jak sládečnice měla, kdy hlavy ji jev obkročila, ne
u by jako svatošár. Cudohotím měla brně. (Vše jak láne
pově v květu) - a je tu popis mé tatíčky, kterou jsem ^{čím jsem byla} jako
malé děti dávala. Vždy jsem plakala, když od nás odjížděla a křičela
jsem (a nentkala): "já chci tatíčku s copánkem!" "pokračuj ve psaní:
Franciska si s vdorem i jako děti rozměla a všichni vzájemně

se měli rádi. Cudohotím se jíjich rod rozrušil a dře desky: Cmiček
a Liduška. Vyrastla i měl velmi pohledně a převezít' děti.
A nyní v roce 2013 říje v Kanadě ^{potomky} zjedná i měl - Cmiček, která v roce
(1968 odešla se svým manželkou Ing. Bohumilem Burdou do Kanady.

Býli spolu na společné cestě ve Vídni. Do hotelu ka mi mi přišli na
bát' a rozhřeli jim možnost předsle m do Kanady. Nah' dku
přijali a nyní říje v hodné rohu v Belu. Ale museli se ^{práci} sna-
žit o uplatnění. Cmiček (moje sestřenice) vystudovala ^{ve} práva
m jazykovou školu. Bohumil měl též ^{ve} ráčel - ten vystudoval skom-
mni (keron) na západě nezpívájs', a tak měl kóni ráčel. Ale mi-
ček u nevěděli - pracoval marmeládně (výkyv karabrais a pod.)
kde se nevěděli - nyní mají 3 další děti - Tereza, Liduška a
Cmiček. Všichni vystudovali (a stále studují) - prostě - mají
se úspěšně. Býl by to rájový román. Zbrálka, když se
člověk snaží - DOBŘE U MV DAN! " (Bez práce a chuti do
se nemůže nic dokázat. (Vni (resp. Andwela), si se mrou
plně dopřímj', křám e měl velkou radost. Býl by to rájový
a pravdivý román u jímé života.

Jestli by se chtěla náhiv k tomu, jak mi dědoček, František
Stevy a Kile' mrou vychovával své děti. PANOVAL U NICH HESPANY
ale dodržovaný zákon: děti si musely vzájemně pomáhat, i svým
rodičům. První odešel v domov (a na práci) vyštudoval ^{BOH MIL}
který se vyučil vedra Cmičkem. Ten dostal na úkol zřídit v peněz
pro dalšího sourozence Josefa, aby se také mohl vyučit v řemeslu

a nastřívil pro dalšího sourozence. (ať si měl končit otec i teta,)
 (Styžeň Bohumil odešel do Frankfurtu nad Mohanem kde si velmi
 dobře vedl. Casem se vypracoval na řádného pracovníka ^{i se vyvíjel} v radničním úřadu
 (a natolik si tam dobře zachoval, že si i v životě našel partnerku LINU,
 která se k němu moc hodila. (Inteligentní pracovník). Měli spolu
 dvě děti - Helgu a Helmu. Jeho tehdy mu řekl: mám 5 dětí a
 ty jsi můj nejmilější! Žil tam s několika spolijenci. Pač vyprávěl
 2. světová válka a nastaly hoří čas. Několikrát mu letěly shůř
 vybombardovali radniční úřad (obkročovali přibližně bomb.) Dopadlo
 to tak, že ke konci války (v. 1945) při posledním bombardování FRANKFURTU
 styžeň Bohumil našel ml. v protiletáčím krytu. (kam povinně mu-
 seli jít). Šel se s nimi potovit tohoto radu. Jistě máme doma jeho dopis
 poslední rad letěly platil (vypracoval písmo) a říká že přišel bom-
 bardováním už nepřítel. Co přednádal to správně!

Pač se vyvíjel trávil Josef Komínkem ^(kdo je můj děda) (trávil v rodacím řemesle)
 a to v Jablonci / Mison u děmečického mlýna. Naučil se tam vykonat
 řemeslo a místo s ním byl spokojený prodávatel učen Pepa pracovník a vedoucí
 v něm vypracování stochu odbočím, a pritom vám co se jednalo přichodilo
 Mistr slyšel u něho i tvary svým naučil ať věc po do- hodě
 (ať věc po do- hodě) nejděli do ulic. Byly tam tříky mezi příslu-
 šnými ORVICE a SOKOLA. Ale jednoly věc přistoupil státní tvary
 k němu Pepa a naučil mu: Dajdes mi pro pivu! Když měl Pepa,
 (povídáji můj tatínek) řekl rozhodně: Nikam nepřijdu, pač mistr
 nám to zakázal! Ale když mu tvary přivedl spal až běh do rukou
 měl toho učeného Pepa dost. A vyjsem rádij uslyšel, jási měl např. ra-
 jenoť tady doma, ale vy jste sem přivandrovali!! A pramář vás silem
 tvaryšel do hlavy Ten rával! Z hlavy mu tekla krev. Přišel pan
 mistr a ptal se co se tam událo. a učeného Pepa mu vše popřavde
 řekl. Pan mistr ho pochopil, že respektoval jeho práva a státního
 učeného napomenul ať se to přitě už neopakuje!!

Do vyjčení se tatínek našel domů (do čel). Bydlel v Čáslavi,
 kde si namalil křeslo a hodron. Přivrtal. Sloučila ude) v jedné rodině,
 která žila v čáslavské uložně, kde jsem já ^{praděd} nastoupila do řemeslníka.

(v r. 1950) - jako učednice

po ukončení jazykové školy v Kolíně. (já už jsem byla českou Josefou Hančičovou a Dušou Kuncovou) -

Všechny děti měly totálně věny pronovace v domácnosti (no všechny ^{na} práci) havminkou nově denně od kašny na náměstí na remenotv vodu (celkem pro 5 lidí) - kompostník v našem o.j. vkrabla na to byla potřeba napracovala se vše nové doš. Za tuto činnost dostala měsíčně Kč 50, - sloj: padesát (na měsíc). které od nás šlo rodičům do Krušné Hory. Plánili lidé tentokrát nechat dvůr a tak neměli na úrodě.

Ale, pravděj. si namínila našlo dušička v cukrárně, kde se měla naučit lepš. Páni hodná, která měla společně se slušnou. Samozřejmě a chudší děti vracely a byla už ráda a otevíra.

V pokračování dětí si moje maminka Dušička s. Jos. Slávkou nedala postavit v úrodné domel (ale předtím spolu hledeli v podíjmu v jedné učednici) (opět bez vody a bez vzduš). do "voda" "bydlení" (rodinné ho domku jsme se stěhovali ^(až po "lepidlo") když mi bylo 1 rok, a byla jsem šel, nejeden v deť. Rostli jsme šťastně v úrodné pohode (v lásce a rovnosti). Dětská Dušička v studoval Rodin škol v Čáslavi. Pak učitelka v Kolíně. Bratři Pepa se zjví v komunistické mládeži a repuje když byl u nás v studoval věcně z gymnázium a pak dělal Filmmom učedník v škole v Čimelíně. (To mě jsem napsala v prvním příspěvku do národních kronik).

Zděrem chci podotknout, že z namínání i strany byla charakteristické osobnosti - V 45 M 4 Josefa KUNCE kterou maminka Ruz Stare která dělala písničky a fanáček p. Karcíáls ^{mnoho} v sborové na mnarě, který napsal obětnou knihu, BROUČKY. Pam KUNCE byl dobrý, jen když nepřiměl k věci, když se zapie že velmi rychle a náhlivě a raději tím velmi rychle!

První o tom napsala v níce. (DĚDOVI JSEM NIKDY JEHO CHOVAŇI NEODPUSTILA - (nikdy se na odpustil) ale všechno se protě MĚDA).

Při to proto, aby v dnešních děti měli svých učednic, chováte správně (nekončí, nepřijel se) - protože všichni jsou LIDI.